

LA TASCA DE LES ENTITATS

Fa vuitanta-tres anys que l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya decidí celebrar un congrés obert a tots els metges de parla catalana en què es debatessin qüestions científico-sanitàries. De llavors ençà la continuïtat ha estat la norma, exceptuant els períodes de manca de llibertats (1923-1930 i 1939-1975), i per això ben bé podem considerar els congressos de metges i de biòlegs de llengua catalana com un "fet de llibertat".

El darrer –el quinzè– s'ha celebrat a Lleida fa poques setmanes amb un èxit considerable, gràcies a la preparació constant i responsable del comitè organitzador, a l'esforç i rigor científic dels diferents ponents i al treball realitzat pel comitè local de Lleida.

"Genètica, medi ambient i salut" i "Formació: un repte de futur que està present ara", foren les dues ponències bàsiques, amb diverses conferències plenàries i nombroses comunicacions sobre els temes esmentats.

La realització d'aquest congrés ha recordat una vegada més la necessitat d'una col·laboració entre entitats. En uns determinats camps unes entitats poden desenvolupar una tasca transcendent si unes altres hi donen suport. I en altres camps es poden invertir els papers. És així com podem i hem de treballar per la nostra cultura, pel nostre país: sense ànim de protagonismes i amb esperit de servei. Aquest és l'esperit que ha acompanyat el congrés.

Tenim l'esperança que aquesta complementació d'entitats en una tasca comuna, cultural, científica o social, sigui cada dia més freqüent, com –per exemple– l'ajut que rep EL TEMPS de la Salut del Col·legi de Metges de Barcelona, del Col·legi de Farmacèutics de Barcelona i d'Òmnium Cultural, per poder informar i formar sanitàriament els ciutadans dels Països Catalans.

Joaquim Ramis i Coris

President de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears

EL TEMPS. Director: Joan Marí. Director d'art: Domènec Òrrit. Cap de redacció: Eduard Voltas. Cap de tancament: Joan Morales.

EL TEMPS DE LA SALUT. Director científic: Joaquim Ramis. Director: Xavier Duran. Consell de redacció: Joan Colomo, Marta Aymerich, Antonio Salgado, Núria Rossell, Manel Subirà, Àlvar Martínez.

PLANTES MEDICINALS

GENCIANA

NOM CIENTÍFIC: *Gentiana lutea* L.

DESCRIPCIÓ: Planta herbàcia erecta i robusta de fins a 1,5 m. Arrel gruixuda. Fulles oposades, grosses, enteres, amb 5-7 nervis molt prominents. Inflorescències terminals, amb flors agrupades densament. Corol·la vistosa, de 2-3 cm de longitud, d'un groc viu. Floració VI-VII.

ECOLOGIA I DISTRIBUCIÓ GEOGRÀFICA: Prats de muntanya, 1.000-2.100 m. Muntanyes europees; al nostre país es fa als Pirineus i, excepcionalment fins al Montseny.

PART USADA: L'arrel.

COMPOSICIÓ QUÍMICA: Principis amargants (2-3%), el principal dels quals és el genciopicròsid.

ACCIÓ: Aperitiva, excitant de la motilitat i la secreció gàstriques.

CONTRAINDICACIONS: Lactància i úlcera gastroduodenal.

FORMES D'ADMINISTRACIÓ: Decocció (a l'1-3% durant 2 minuts i deixar reposar 15 minuts, 2-3 tasses al dia abans dels menjars). Vi de genciana (extracte tou 8 g per litre de vi blanc).

OBSERVACIONS: S'han donat casos de confusió (que pot comportar una greu intoxicació) amb el veladre (*Veratrum album*), en estat estèril: la genciana té les fulles oposades i no pas alternes com el veladre. Es tracta d'una espècie protegida al Principat (recollida regulada).

Cèsar Blanché